

Kúria

végzése

Az ügy száma: Bfv.III.336/2025/14.

A határozat szintje: felülvizsgálat

A tanács tagjai: Molnár Ferencné dr., a tanács elnöke

Dr. Horváth Péter, előadó bíró

Dr. Bartkó Levente, bíró

Dr. Hornyák Szabolcs János, bíró

Dr. Varga Eszter, bíró

Az eljárás helye: Budapest

Az eljárás formája: tanácsülés

Az ülés napja: 2026. február 10.

Az ügy tárgya: becsületsértés vétsége

Terhelt(ek): terhelt

Első fok: Nagykanizsai Járásbíróság, 3.B.190/2023/16., ítélet,

tárgyalás, 2024. április 16.

Másodfok: Zalaegerszegi Törvényszék, 1.Bf.157/2024/8., végzés,

nyilvános ülés, 2024. november 29.

Az indítvány előterjesztője: a terhelt védője

Az indítvány iránya: a terhelt javára

Rendelkező rész

A becsületsértés vétsége miatt a terhelt ellen folyamatban volt büntetőügyben a terhelt védője által benyújtott felülvizsgálati indítványt elbírálv a Nagykanizsai Járásbíróság 3.B.190/2023/16. számú ítéletét és a Zalaegerszegi Törvényszék 1.Bf.157/2024/8. számú végzését hatályában fenntartja.

A Kúria végzése ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben az indítvány előterjesztője, valamint azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

Indokolás

I.

[1] A Nagykanizsai Járásbíróság a 2024. április 16. napján meghozott 3.B.190/2023/16. számú ítéletével a terheltet bűnösnek mondta ki rágalmazás vétségében [Btk. 226. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont]. Ezért őt 1 év időtartamra próbára bocsátotta.

[2] Védelmi fellebbezések alapján eljárva a Zalaegerszegi Törvényszék mint másodfokú bíróság a 2024. november 29. napján jogerős 1.Bf.157/2024/8. számú végzésével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

[3] A jogerős ítéletben megállapított, a felülvizsgálatban irányadó tényállás lényege szerint 2022. január 7. napján 10 óra 32 perckor egy közösségi oldalon, a felhasználónév1 nevű felhasználó oldalán megjelent egy poszt a következő tartalommal: „furcsa módon

szüntette meg az eljárást a település1-i rendőrség, a szivárványos lódoktor, a magánvádló ügyében. A magánvádló ugyanis hírt hamisított úgy, hogy egy országos sajtóorgánium logóját is felhasználta. Az egyértelmű hírhamisító név1 ügyét vajon név2 elvtárs simíthatta el?”.

A bejegyzést a terhelt a közösségi oldalán 2022. január 7. napján 14 óra 39 perckor megosztotta, és kommentelte a következő szöveggel: „sértett úrnak nem ez az első elsikált bűnügye. Az első Covid hullám idején azt a rémhírt terjesztette, hogy aki lélegeztetőgépre kerül, az egyben a halálos ítéletet jelenti számára... Azt a 2020-as bűnügyet hogyan úszhatta meg?”.

A magánvádló a cselekmény elkövetése idején és jelenleg is a Megyei Jogú Város Önkormányzati Képviselő Testület Többségi Önkormányzati Frakciójának tagja, az egyik Párt képviselője, egyben a Szociális és Egészségügyi Bizottság Elnöke, és mint ilyen, közszereplőnek minősül. A terhelt település1-en társadalmi munkában a magánvádlóval ellentétes politikai közösségben dolgozó, így a közéletben résztvevő, de nem közszereplő személy.

II.

[4] A bíróság jogerős, a vádról rendelkező ügydöntő határozata ellen a terhelt védője a Be. 649. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontjára hivatkozva terjesztett elő felülvizsgálati indítványt az ügydöntő határozat megváltoztatása és a törvénynek megfelelő határozat hozatala érdekében.

[5] Indokai szerint a bíróság figyelmen kívül hagyta a Btk. 2023. július 1. napjától hatályos rendelkezését, hogy nem büntetendő becsületsértés miatt annak a cselekménye, aki az (1) bekezdésben meghatározottakat a közügyek szabad megvitatása körében sajtótermék vagy médiaszolgáltatás útján követi el, feltéve, hogy cselekménye nem irányul a sértett emberi méltóságának nyilvánvaló és súlyosan becsmérő tagadására [Btk. 227. § (3) bekezdés].

[6] Utalt arra, hogy a terhelt kommentjében foglaltak a szabad véleménynyilvánítás kereteit nem haladják meg.

[7] Álláspontja szerint a kommentben állított két büntetőeljárás a magánvádló esetében valónak bizonyult, a Btk. 229. § (1) bekezdése alapján ez büntethetőséget kizáró oknak minősül.

[8] Hivatkozott arra is, hogy az elsőfokú bíróság a vádon túlterjeszkedett, hiszen ítéletének indokolásában a jelen ügytől elkülönített felhasználónév1 bejegyzéssel felmerült bűncselekményt is értékelte. Emellett a határozatát magánindítvány hiányában hozta meg, mivel az elkülönítés folytán jelen eljárásban magánindítvány nincs.

[9] Mindezek alapján indítványozta, hogy a Kúria a megtámadott határozatot változtassa meg, és a terheltet mentse fel.

[10] A magánvádló a Be. 784. § (2) bekezdése alapján tett nyilatkozatában a felülvizsgálati indítványt részben törvényben kizártnak, részben alaptalannak tartotta.

[11] Rámutatott, hogy 2022. január 12. napján tett feljelentést a felhasználónév1 nevű közösségi oldalon közzétett poszt, valamint annak a terhelt által történt megosztása és kommentje miatt.

[12] A terhelt a bejegyzésével rágalmazást követett el, mivel a közösségi oldal nem minősül médiaszolgáltatónak, a szabad véleménynyilvánítás kereteit „a büntető ügy elsikálása” kifejezés átlépi, ugyanis azt a benyomást kelti, hogy a jogkövetkezmények alól az elkövető valamilyen csalárd módon szabadult.

[13] A fentiek alapján a felülvizsgálati indítvány elutasítását indítványozta.

[14] A terhelt védője az észrevételében fenntartotta a szabad véleménynyilvánítás és a büntethetőséget kizáró ok körében kifejtett érveit.

[15] A terhelt észrevételében kifejtette, hogy bejegyzésével a magánvádló tevékenységének kritikáját fogalmazta meg, és – csatlakozva védőjéhez – a felmentésére tett indítványt.

III.

[16] A terhelt védője által előterjesztett felülvizsgálati indítvány nem alapos.

[17] A felülvizsgálat rendkívüli jogorvoslat, a jogerős, a vádról rendelkező ügydöntő határozattal szemben jogi – és nem ténybeli – kifogás lehetőségét biztosítja.

[18] A Be. 648. §-a valamennyi felülvizsgálati okra kiterjedően rögzíti, hogy felülvizsgálatnak csak a bíróság jogerős, a vádról rendelkező ügydöntő határozata ellen van helye, és a jogerős ügydöntő határozatban rögzített tényállás alapulvételeivel, kizárólag a Be. 648. § a)-d) pontjában megjelölt anyagi és eljárásjogi okokra hivatkozással vehető igénybe, a felülvizsgálati okok törvényi köre nem bővíthető.

[19] A Be. 649. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja alapján a büntető anyagi jog szabályainak megsértése miatt felülvizsgálati indítvány terjeszthető elő, ha a bíróság a büntető anyagi jog szabályainak megsértésével állapította meg a terhelt bűnösségét.

[20] A felülvizsgálati eljárásban megkerülhetetlen szabály a tényálláshoz kötöttség és a tényállás támadhatatlansága, amely szerint a felülvizsgálati indítványban a jogerős ítéletben megállapított tényállás nem támadható [Be. 650. § (2) bekezdés]. A felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok ismételt egybevetésének, eltérő értékelésének, valamint bizonyítás felvételének nincs helye, a felülvizsgálati indítvány elbírálásakor a jogerős ügydöntő határozatban megállapított tényállás az irányadó. A jogkövetkeztetések helyessége kizárólag az irányadó tényállás alapulvételével vizsgálható [Be. 659. § (1) bekezdés].

[21] A jogerős ügydöntő határozatban megállapított tényállás irányadósága azt jelenti, hogy a felülvizsgálat során nem csak maga a tényállás, hanem mindaz, ami a tényállás megállapításához vezetett, ekként a bizonyítékok mikénti mérlegelése sem támadható.

[22] A bűnösség megállapításának a feltétele, hogy a jogerős ügydöntő határozatban megállapított tényállásból a terhelt terhére rótt bűncselekmény törvényi tényállási elemei maradéktalanul felismerhetők legyenek.

[23] A Btk. 226. § (1) bekezdése alapján rágalmazást követ el, aki valakiről, más előtt, a becsület csorbítására alkalmas tényt állít vagy híresztel, vagy ilyen tényre közvetlenül utaló kifejezést használ.

[24] A bűncselekmény jogi tárgya a személyiségi jogok részét képező becsület; ezáltal büntetőjogi védelmet élvez a társadalmi megbecsülés és az emberi méltóság; elkövetési magatartása pedig a becsület csorbítására alkalmas tény állítása, híresztelése, ilyen tényre közvetlenül utaló kifejezés használata.

[25] A társadalmi megbecsülés a személyről kialakult kedvező megítélés, a személy tulajdonságának, magatartásának környezetében meglévő elismertsége. A méltóság az embert adottságától függetlenül megillető bánásmód igénye. A méltóság az emberi élettel eleve együtt járó minőség, amely oszthatatlan és korlátozhatatlan, s ezért minden emberre nézve egyenlő [64/1991. (XII. 17.) AB határozat indokolás D/2/b) pont], az Alkotmány 54. § (1) bekezdésében deklarált méltósághoz való jog egyik funkciója az egyenlőség biztosítása [34/1992. (VI. 1.) AB határozat indokolás III/4/3. pont; vö. Alaptörvény (2011. április 25.) Szabadság és Felelősség Rész II. cikk].

[26] Tény fogalma alá tartozik valamely, a múltban bekövetkezett vagy a jelenben (a megnyilatkozáskor) tartó cselekmény (cselekedet, magatartás), történés (jelenség, esemény), továbbá (tudat)állapot (BH 1994.171.).

[27] A tényállítás pedig olyan megnyilatkozás, melynek tartalma múltban bekövetkezett vagy jelenben tartó cselekmény, történés, állapot. Jövőbeni cselekményre, történésre, állapotra vonatkozó megnyilatkozás nem tényállítás, hanem feltételezés; nem rágalmazás, hanem legfeljebb becsületsértés alapja lehet. A tényállításnak – törvényi tényállás szerint – „valakiről” kell megtörténnie.

[28] Ehhez képest a rágalmazás megvalósulásához szükséges tényállításon olyan – a sértett magatartását egyedileg felismerhetően meghatározó – nyilatkozatot, kijelentést kell érteni,

aminek tartalma valamely múltban megtörtént, vagy jelenben történő esemény, jelenség, állapot (BH 2009.135.).

[29] A becsület csorbítására alkalmasság pedig objektív ismérv; objektíve, a társadalomban kialakult általános megítélés, az általános erkölcsi és közfelfogás figyelembevételével kell eldönteni, hogy az adott tény állítása, híresztelése alkalmas-e a becsület csorbítására. Nem a passzív alany, a sértett egyéni megítélése, szubjektív értékítélete, esetleges érzékenysége alapján kell megítélni, hogy a tényállítás, híresztelés alkalmas-e a becsület csorbítására (BH 2001.462., BH 1999.9., BH 1992.296., BH 1981.220.). A törvény, bár az adott sértett személyét, illetve becsületét védi, azonban nem az adott sértett szubjektív becsületérzéséhez kötötte, mérten.

[30] Általában becsület csorbítására alkalmas olyan tény állítása, híresztelése, ami valósága esetén büntető-, szabálysértési vagy fegyelmi eljárás megindításának alapjául szolgálhat a sértett ellen (EBH 2014.B.16., BH 2011.186.). Becsület csorbítására alkalmas olyan tény állítása, híresztelése is, ami az emberi méltóságot támadja, vagy alkalmas arra, hogy a sértettől, tulajdonságairól, magatartásáról a környezetében kialakult kedvező társadalmi megítélést, az elismertséget kedvezőtlen, negatív irányba befolyásolja (BH 2007.4.).

[31] A tényállítás (híresztelés stb.) törvényi tényállás szerinti fogalmának megvalósulása szempontjából az adott megnyilatkozás önmagában – s nem pedig alapjogi viszonyban – vizsgálendő.

[32] Ehhez képest a bíróságnak először abban kell állást foglalnia, hogy a felrótt magatartás tény állítása(híresztelése stb.)-e. Ha a cselekmény nem tartozik a tényállítás (híresztelés stb.) fogalma alá, akkor nem is tényállásszerű, tehát nem bűncselekmény. Ha viszont a megnyilatkozás tényállítás (híresztelés stb.), akkor kell azt vizsgálni, hogy a becsület csorbítására objektíve alkalmas-e, ha pedig a tényállítás becsület csorbítására objektíve nem alkalmas, akkor a cselekmény nem tényállásszerű, tehát nem bűncselekmény.

[33] Valamely közlés becsület csorbítására való alkalmassága a sérelem absztrakt lehetőségét jelenti. Nem feltétele a bűncselekmény megvalósulásának, hogy a hátrányos következmény – a becsület csorbulása – ténylegesen bekövetkezzék. Ugyancsak közömbös, hogy a tényközlés (tényállítás, híresztelés) vagy kifejezés használata a sértett becsületérzését ténylegesen érintette, sértette-e.

[34] Jelen ügyben ez annak a vizsgálatát, megítélését igényli, illetve jelenti, amikor a terhelt az általa megosztott közösségi bejegyzés mellé azt a kommentet írta, hogy „magánvádlnak nem ez az első elsikált bűnügye. Az első Covid hullám idején azt a rémhírt terjesztette, hogy aki lélegeztetőgépre kerül, az egyben a halálos ítéletet jelenti számára... Azt a 2020-as bűnügyet hogyan úszhatta meg?”, amihez értelemszerűen hozzátartozik – mintegy előzményként – az a közösségi oldalon egy felhasználónév1 nevű felhasználó oldalán megjelent és a terhelt által megosztott poszt, ami szerint: „furcsa módon szüntette meg az eljárást a település1-i rendőrség, a szivárványos lódoctor, a magánvádlnak ügyében. A magánvádlnak ugyanis hírt hamisított úgy, hogy egy országos sajtóorgánium logóját is felhasználta. Az egyértelmű hírhamisító nev1 ügyét vajon nev2 elvtárs simíthatta el?”.

[35] A tényállásszerűség követelménye alapján tehát az első eldöntendő kérdés az, hogy az elkövető magatartása (amiről szó van) tényállítás, híresztelés, avagy ilyen tényre közvetlenül utaló kifejezés használata.

[36] Az emberi gondolkodás ítéletek alakjában (ítéletalkotás által) történik. Az ítélet valamiről, annak a valaminek az állítását vagy tagadását jelenti. Tényítélet az, amikor magára a valóságbeli tényre, körülményre vonatkozóan történik leíró jellegű megállapítás; a jog nyelvén ez a tényállítás.

[37] A tényállításhoz azonban újabb ítélet is kapcsolódhat, aminek viszont már értékelő funkciója van. Ez az értékítélet, ami a valósághoz (a valóságot leíró megállapításhoz) fűzött következtetés.

[38] Jogilag a tényállítás és értékítélet közötti határvonal abban áll, miszerint tényállításról van szó, ha az adott nyilatkozat alapjául meghatározott, egyedileg elhatárolt, objektív valósága szempontjából megvizsgálható esemény, történés szolgál. Ezzel szemben értékítélet, ha annak alapja nem egyedileg körülhatárolt esemény, vagy ha a következtetések láncolata annyira hosszú, oly mértékben áttételes, hogy az egyedileg körülhatárolt, meghatározott események már nem úgy jelennek meg, mint a megnyilatkozás alapja. Minden értékítélet viszonyítást foglal magában, és minden értékítéletnek általánosító tendenciája van. Az értékítélet valójában nem más, mint kifejezési mód egyszerűsítése, tehát a tényállítás sommásítása.

[39] Ez – értelemszerűen – egyben azt is jelenti, hogy a tényállítási tartalom elveszti a konkrétságra való visszavezethetőségét. Másfelől az egyre absztraktabbá válás pedig sűrítést, tipizálást, a lényeg megragadását jelenti; amiért is az emberek egymás között inkább használják azt a tényállítások helyettesítésére. Ez viszont már nem tényállítás, hanem értékítélet.

[40] Nyilvánvalóan lényeges, hogy miként kell értelmezni valamely inkriminált nyilatkozatot. A Kúria hangsúlyozottan a tényállásszerűségből kiindulást tekinti alapvető szempontnak, mivel a bíróság számára a törvény jelenti a kiindulópontot, és egyben a kötelezést is. A bírói jogalkalmazásra vonatkozó külső – így az Alkotmánybíróság vagy nemzetközi bíróság általi – elvárásra odafigyelés pedig valójában azt jelenti, hogy a becsületcsorbításra alkalmasság kapcsán vizsgálni kell, hogy milyen körülmények között történt a felrótt (sérrelmezett) magatartás. Mindez azonban nem közömbösíti a jogalkalmazás eredendő támpontjának, a tényállásszerűségnek a vizsgálatát [vö. 7/2014. (III. 7.) AB határozat, 13/2014. (IV. 18.) AB határozat].

[41] Valamely nyilatkozat becsületcsorbításra alkalmasságának megítélése lehetséges

– az elkövető felfogása szerint,

– a sértett felfogása szerint, vagy

– objektív ismérv szerint.

[42] Következetes, évszázados az ítélkezési gyakorlat az objektív ismérv mellett. A becsület csorbítására való alkalmasság tehát objektív ismérv; így objektíve, a társadalomban kialakult általános megítélés, az általános erkölcsi és közfelfogás figyelembevételével kell eldönteni, hogy az adott tény állítása, híresztelése, kifejezésként használata alkalmas-e a becsület csorbítására. Ekként nem a passzív alany, a sértett egyéni megítélése, szubjektív értékítélete, esetleges érzékenysége alapján kell megítélni ezt az alkalmasságot (EBH 1999.87., BH 2001.462., BH 1994.171.III.).

[43] A törvény tehát, bár az adott sértett személyét, illetve becsületét védi, azonban nem az adott sértett szubjektív becsületérzéséhez kötöten, mérten. Kétségtelen, hogy a következetes ítélkezési gyakorlat szerint, illetve számára bevett formula: az objektíve, a társadalomban kialakult általános megítélés, az általános erkölcsi és közfelfogás.

[44] Ehhez képest valamely sommásított, konkrétságra vissza nem vezethető leegyszerűsítés csupán értékítélet lehet, s mint ilyen, nem válhat büntetőjogi fenyegetés célpontjává (Kúria Bfv.III.1.361/2018/8. számú határozat).

[45] A Kúria gyakorlata egységes abban (is), hogy a bírálat, a kritika, a véleménynyilvánítás ténybeli valóságtartalma nem esik a tényállítás fogama alá, ezért az ezt tartalmazó nyilatkozat sem a rágalalmazás, sem a becsületsértés megállapítására nem alkalmas; ugyanakkor azonban a gyalázkodó jellegű és emberi méltóság sérelmével járó nyilatkozatok abban az esetben is alkalmasak a bűncselekmény megállapítására, ha azok – formálisan – kritikai megjegyzésként kerülnek nyilvánosságra.

[46] Összegezve tehát, az általánosságban használt és határozott tényállítást nem tartalmazó kifejezések nem képeznek rágalalmazást, a rágalalmazásban azonban konkrétság van. Ez a helyzet jelen ügyben is.

[47] Az irányadó tényállás alapján az állapítható meg, hogy az indítványozó hivatkozásával – miszerint a komment nem haladta meg a szabad véleménynyilvánítás kereteit – ellentétben a terhelt által megosztott bejegyzéshez fűzött komment, hogy [a magánvádlónak] „nem ez az első elsikált bűnügye” egy, a múltban megtörtént eseményre vonatkozó tényállítás, amely a becsület csorbítására objektíve alkalmas.

[48] Tényállásszerű magatartás esetében azonban vizsgálendő, hogy valami közvetve, vagy közvetlenül kizárja-e a jogellenességet; azaz, ha a tényállítás becsület csorbítására objektíve alkalmas, akkor a cselekmény tényállásszerű, s ekkor kell vizsgálni a jogellenességét. A becsületsorbításra egyébként objektíve alkalmas tényállítás ugyanis bizonyos esetekben már eleve nélkülözi a jogellenességet.

[49] Ilyen például

– ha hivatalos személy által a hivatali hatáskörben ügyintézés során, és azzal összefüggésben történt (ami nem más, mint a hivatásbeli kötelesség teljesítése; BH 1991.338., BH 1994.295., BH 1998.570., EBH 2000.295., EBH 2003.846.),

– ha ügyfél által peres, vagy más jogilag szabályozott (hatósági) eljárásban, jogosultság, illetve kötelezettség gyakorlása során, az adott eljárás tárgyát képező ügy érdemével összefüggésben történt; ide értve a hatósági ügyet megindító magatartást (beadványt) is (BJD 1195., BJD 3556., BJD 4167., EBH 1999.4., EBH 1999.87., EBH 2004.1011., EBH 2011.2394., EBH 2014.B.3., BH 2004.267., BH 2004.305., BH 2009.135., BH 2014.264.);

– ha a véleménynyilvánítás (bírálat, jellemzés, nézet és kritika) szabadsága alá tartozik és hatóság vagy hivatalos személy, valamint a közszereplő politikus vonatkozásában, annak e minőségére tekintettel történt [36/1994. (VI. 24.) AB határozat 3.].

[50] Ezekben az esetekben a kifogásolt cselekmény szintén nem bűncselekmény, azonban ennek oka nem a tényállásszerűség hiánya, hanem a jogellenesség – tehát társadalomra veszélyesség – hiánya.

[51] Ezekben az esetekben is kizárja azonban a jogellenesség hiányát (azaz a cselekmény jogellenes), ha a megnyilatkozás szándékosan, vagy a foglalkozási, hivatásbeli kötelesség gondatlan megszegéséből fakadóan hamis közlés, vagy gyalázkodó tartalmú [36/1994. (VI. 24.) AB határozat indokolás III/2/2.; 13/2014. (IV. 18.) AB határozat indokolás 40.].

[52] Jelen esetben azonban a fentiek egyikéről sincs szó, hiszen a terhelt magánemberként, nem véleményt nyilvánítva, hanem tényt állítva, lejárató jelleggel tette meg a nyilvános közlését internetes közösségi felületen.

[53] Felmerül annak a kérdése, hogy van-e olyan közérdek, vagy jogos magánérdek, ami a tényállítás megtételét indokolta (indokolhatta). Ha pedig ilyen megállapítható, akkor el kell rendelni a valóság bizonyítását (Btk. 229. §). A valóság (sikeres) bizonyítása büntethetőséget kizáró ok [Btk. 15. § h) pont]. A valós tények közlésének pozitív célja és méltányolható motívuma (közérdek vagy jogos magánérdek) indokolatlanná teheti a megbüntetését. A cél és motívum azonban nem közvetlenül, hanem csupán közvetve, a valóságbizonyítás megengedhetőségének kérdésében való hatósági döntésen és a bizonyítás sikerén keresztül befolyásolja az elkövető büntethetőségét [36/1994. (VI. 24.) AB határozat indokolás II/3/3.]; a tényállítás (híresztelés stb.) valós volta esetén felmentésnek van helye. Erre a jogi következtetésre azonban csak akkor lehet jutni, amennyiben a valóság bizonyítása azt igazolja. Ha azonban a tényállítás (híresztelés stb.) valótlan, illetve a valóság bizonyítása sikertelen, akkor felmentésnek – értelemszerűen – nincs helye (Kúria Bfv.III.110/2018/8. számú határozat).

[54] Helytállóan mutatott rá a törvényszék, hogy a magánvádló közéleti szereplő, mert a releváns időszakban – és jelenleg is – a Megyei Jogú Város Önkormányzati Képviselő Testület Többségi Önkormányzati Frakciójának tagja, az egyik Párt képviselője, egyben a Szociális és Egészségügyi Bizottság Elnöke {Zalaegerszegi Törvényszék 1.Bf.157/2024/8. számú végzés [8] bekezdés}.

[55] A közszereplők tekintetében a valós tények feltárása minden esetben közérdek.

[56] A közszereplő tűrési kötelezettsége fokozott ugyan, azonban korántsem korlátlan. Ekként a közszereplő sem köteles eltérni, hogy valótlanul állítsák róla, miszerint bűncselekményt követett el. Ugyanakkor ahhoz közérdek fűződik, hogy ha a közszereplő valóban bűncselekményt követett el, az kiderüljön, és azt a közvélemény (is) megítélhesse. A közélet szereplői tevékenységének, személyiségének, múltjának, a közéleti tevékenységgel összefüggő, azokra kihatással lévő tényeknek, körülményeknek valós megismerése közérdek. Közérdek akkor is, ha az ilyen tények, körülmények nyilvánosságra hozatala, állítása, híresztelése a becsület csorbítására, és objektíve a közélet, a közéleti szereplő társadalmi megítélésének negatív irányú befolyásolására alkalmas. Mint azt egyébként az Alkotmánybíróság is kifejtette a 36/1994. (VI. 24.) AB határozatában, a közéleti szereplők tekintetében a valós tények feltárását – még ha azok alkalmasak is e személyek társadalmi megbecsülésének csorbítására – minden esetben közérdekűnek kell tekinteni (Kúria Bfv.III.110/2018/8. számú határozat).

[57] Ehhez képest jelen ügyben kétségtelenül felmerül a valóság bizonyítása elrendelésének szükségessége.

[58] Ezzel összefüggésben a Kúria megjegyzi, hogy – amennyiben a bíróság a becsület csorbítására alkalmas tény valóságát a bizonyítási eljárás keretében a szükséges körben megvizsgálta – a valóságbizonyítás kifejezett elrendelésének elmaradása nem sérelmezhető (BH 2015.323.II.). Ez történt jelen ügyben is, amire a másodfokú bíróság helyesen utalt {Zalaegerszegi Törvényszék 1.Bf.157/2024/8. számú végzés [24] bekezdés}.

[59] A Be. 229. § (2) bekezdése szerinti valóság bizonyításával összefüggésben a másodfokú bíróság beszerezte a magánvádló erkölcsi bizonyítványát, amelyből megállapítható volt, hogy a magánvádlóval szemben közvádas bűncselekmény miatt semmilyen formában nem szüntettek meg büntetőeljárást, valamint a Zalaegerszegi Járásbíróság 2.B.74/2022/24. szám alatt a magánvádlóval szemben jogerősen felmentő ítéletet hozott {Zalaegerszegi Törvényszék 1.Bf.157/2024/8. számú végzés [28]-[29] bekezdés, [78]-[79] bekezdés}. Ekként e büntethetőséget kizáró ok nem állapítható meg [Btk. 229. § (1) bekezdés].

[60] Összegezve tehát, a kifogásolt bejegyzés olyan tényállítás, amely a becsület csorbításra objektíve alkalmas, ezáltal jogellenes, és amelyet a közérdek (vagy bármely jogos magánérdek) nem indokolt.

[61] A Kúria a teljesség kedvéért rámutat, hogy a terhelt védőjének a közösségi oldal médiaszolgáltatói minőségének értelmezése körében az „in maiore minus inest”, azaz a többen benne van a kevesebb elvére hivatkozása téves.

[62] A médiaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról szóló 2010. évi CLXXXV. tv. 41. § (1) bekezdése szerint médiaszolgáltatás bejelentés és a Nemzeti Média- és Hírközlési

Hatóság Hivatala (a továbbiakban: Hivatal) általi hatósági nyilvántartásba vétel után végezhető.

[63] A közösségi média felületei (Facebook, Instagram, TikTok stb.) nem minősülnek médiaszolgáltatónak, azok az ún. videómegosztó-platform szolgáltatók közé tartoznak. A fenti törvény 203. § 71a. pontja rögzíti, hogy a videómegosztóplatform-szolgáltatónak [...] elsődleges célja, hogy tájékoztatás, szórakoztatás vagy oktatás céljából elektronikus hírközlő hálózaton keresztül olyan műsorszámokat, illetve felhasználók által létrehozott videókat juttasson el a nyilvánossághoz, amelyekért a videómegosztóplatform-szolgáltató nem tartozik szerkesztői felelősséggel, és amelyeket a videómegosztóplatform-szolgáltató rendszerez például automatikus eszközökkel vagy algoritmusokkal, különösen megjelenítés, címkézés, sorba rendezés révén.

[64] Ekként a közösségi oldal csupán közvetítő szolgáltatónak (tárhelyszolgáltatónak) minősül, azaz üzemeltetője nem felel a felhasználók által feltöltött tartalomért egészen addig, amíg nincs tudomása annak jogellenességéről. Más szavakkal, a közösségi oldal egy olyan platform, amely a médiaszolgáltató tartalma közzétételének biztosít technikai felületet.

[65] Ehhez képest e közösségi médiában (közösségi oldal) történő közlés nem tartozik a büntethetőséget kizáró okot jelentő, Btk. 227. § (3) bekezdésben írt körbe.

[66] A Kúria rámutat, hogy a Be. 659. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok ismételt egybevetésének, eltérő értékelésének, valamint bizonyítás felvételének nincs helye, a felülvizsgálati indítvány elbírálásakor a jogerős ügydöntő határozatban megállapított tényállás az irányadó.

[67] Ez azt jelenti, hogy felülvizsgálatban a tényállás megalapozottsága, a bizonyítékok mikénti mérlegelése sem külön-külön, sem pedig egymás viszonyában nem vizsgálható. Nincs lehetőség a bíróság bizonyítékokat értékelő tevékenységének, s ezen keresztül a bűnösség kérdésének, valamint a minősítéssel kapcsolatos, vagy más büntető anyagi jogszabály sérelme nélkül a kiszabott büntetés, illetve annak mértéke vitatására.

[68] A felülvizsgálati indítvány további részeiben valójában a bizonyítékok mikénti értékelésén keresztül a jogerős ítéleti tényállást támadta, amire azonban felülvizsgálati eljárásban nincs lehetőség.

[69] Nem sértett törvényt tehát az eljáró bíróság, amikor a terhelt bűnösségét rágalmozás vétségében [Btk. 226. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont] megállapította.

[70] Az iratokból kitűnően a 2022. január 7. napján tett közléssel kapcsolatban a feljelentés 2022. január 12. napján megtörtént, a magánindítvány tehát joghatályos.

[71] Ekként a Kúria a terhelt védője által előterjesztett felülvizsgálati indítványt elbírálva – miután nem észlelt olyan eljárási szabálysértést sem, amelynek vizsgálatára a Be. 659. § (6) bekezdése alapján hivatalból köteles – a megtámadott határozatot a Be. 655. § (1)

bekezdésére figyelemmel a Be. 660. § (1) bekezdése szerinti tanácsülésen eljárva, a Be. 662. § (1) bekezdés alapján hatályában fenntartotta.

[72] *A döntés elvi tartalma*

A terhelt közösségi médiában tett valótlan tartalmú bejegyzése, miszerint a közszereplő magánvádló bűncselekményt követett el, megalapozza a büntetőjogi felelősség megállapítását rágalmazás vétségében.

IV.

[73] A Kúria határozata elleni fellebbezést a Be. 6. § (4) bekezdése, a felülvizsgálatot pedig a Be. 650. § (1) bekezdés b) pontja zárja ki.

[74] A Be. 652. § (6) bekezdése szerint minden jogosult csak egy ízben nyújthat be felülvizsgálati indítványt, kivéve, ha az újabb felülvizsgálati indítvány benyújtása a Be. 649. § (3)-(5) bekezdésén alapul. A Be. 652. § (7) bekezdése pedig úgy rendelkezik, hogy felülvizsgálati indítvány ugyanazon tartalommal csak egyszer nyújtható be. Az ugyanazon jogosult által ismételten előterjesztett, illetve az azonos tartalommal ismételten előterjesztett indítványt a Kúria érdemi indokolás nélkül elutasíthatja [Be. 656. § (4) bekezdés].

Budapest, 2026. február 10.

Molnár Ferencné dr. s.k. a tanács elnöke, Dr. Horváth Péter s.k. előadó bíró, Dr. Bartkó Levente bíró, Dr. Hornyák Szabolcs János s.k. bíró, Dr. Varga Eszter s.k. bíró

A kiadmány hitelélül:

tisztviselő

BÉ